

החברה של אלוהים

ריטה רייש לא תקריב לעולם את הקא- יררה שלה כדי להתחתן. מי שמפקפק בזה, יכול לשאול אותה.

או ביום השלישי טילפן אליה מריו מר- רנו קונטיפלאס. לא, באמת, אתם לא מכי- רים את מריו מורנו קונטיפלאס? הוא הלא האלוהים של מכסיקו. השחקן הכי חשוב שם. הוא שיחק במסביב לעולם בשמונים יום, והוא גם תורם למוסדות צדקה.

או ביום השלישי הוא טילפן אליה ואמר לה שהוא מאוד מתגעגע אליה, וגורא אוהב אותה, ושאלה היא לא מאמינה לו, או שתש- אל את המוכירה שלו. היא שאלה את המו- כירה שלו, והמוכירה אמרה סי.

הוא באמת מאוד אוהב אותה. הוא כבר אהב אותה כשהייתה קטנה, בת ארבע-עשרה. זה היה כשהיא באה לסיבוב הופעות עם הלהקה שלה. אבל היא הייתה קטנה מאוד, והוא היה נשוי מאוד לאשה יהודיה מרוסיה. או הם לא יכלו להתארס.

אבל אחר כך, כשהיא הייתה כבר בת שמו- נה-עשרה, היא באה לשם שוב, והם הת- ארסו. הוא גורא אהב אותה, ונתן לה צמיד וטבעת יהלומים, כי הוא גורא טוב-לב, וגם אלגנטי מאוד, ושקט.

בן או בת? ילד!

«ואני רציתי שיהיה לי ילד, כל כך רציתי שיהיה לי ילד!» במשך שלוש שעות ערבי-ערב, משתוקקת מרים זוהר עד גבול השגעון לילד. זה קורה לה במחזה מי מפתח מורייג'ינה וולף, בהבימה. כשבעלה במחזה, מיישא אשרוב, שואל אותה: «בן או בת?» היא עונה לו בצעקה: «ילד!» והקהל יוצא מוועז עד עמקי-גשמתו מן המחזה, שבמרכזו עומד זוג עקר, ונלהב ממישקה המוהיר של מרים זוהר, המטיבה כל כך לגלם את הדמות הטראגית של האשה חשוכת-הילדים, המשתוקקת לילד יותר מכלל דבר אחר בעולם.

איש מהצופים אינו מסוגל להעלות בדמיונו לרגע, שהאשה המד- דהה לחלוטין עם תפקיד האשה העקרה — נמצאת בחודש הרביעי להריונה.

«זה לא היה בתוכנית עכשיו» מספרת מרים זוהר, «כשנודע לי שאני בהריון, לא ידעתי מה לעשות. לרגע חשבתי לטק אוטו. אבל חשבתי שמילא אני רוצה בעוד ילד, ואם זה בא עכשיו, אז שכבר יהיה. לא הודעתי שום דבר עלי-כך לתיאטרון. רק יומיים לפני הפרמיירה הודעתי להנהלה שאני בחודש השני להריוני. הם דווקא גילו הבנה. הם מבינים שאשה נשאת אשה.

«עשיתי אולי מעשה שלא הייתי צריכה לעשות. אבל זה קרה, וזה קורה לעוד שחקנים. אני לא היחידה שיכולה לשחק את התס- קיד הזה. אני חושבת, למשל, שחנה מרון הייתה יכולה לעשות אותו טוב מאוד. אבל גם היא בהריון. כולנו בהריון. אורנה פורת הייתה יכולה גם היא לעשות את זה, אבל עד כמה שידוע לי, היא לא אוהבת את המחזה.»

כיצד היא מסוגלת במצבה לבצע תפקיד הדורש השקעת אנרגיה עצומה?

«זה קשה מאוד. סידרו לי עכשיו לוח של שבועיים הופעות מלאות, ערבי-ערב. רק אחרי ויכוחים הם הסכימו לקצץ קצת ב- מופעים. בעצם גם לולא הייתי בהריון לא הייתי מסכימה להופיע ערבי-ערב.»

«זאת שמשחקת את התפקיד הזה בצרפת, מרלן רובינזון, הת- מוסטה פעמיים בהצגה. זה תפקיד מאוד קשה. דורש המון מאמץ. «העבודה הזאת יכולה להרוג, וכל האנרגיה שצריך להוציא ב- הצגה. אפילו עם ההריון שלי איבדתי ארבעה קילו לפני הצגת הבכורה. אבל אני מרוצה, וההצגה הולכת מצויין. אין כבר להשיג כרטיסים לעוד שלושה שבועות.»

«יש לי כבר בת אחת», מספרת מרים זוהר, «היא בת שנה ועשרה חודשים. קוראים לה תמי. אני חושבת שתמי היא התפקיד הטוב ביותר שלי. אני נשואה כבר ארבע שנים (לפירסומאי אריה גלבולום), מאוהבת בבת שלי. היא נהדרת. כשאני חולה, למשל, או עייפה, היא אומרת לי: אמא, תרגיש טוב, לא בעיות.»

«אני מסבעי מאוד אשה, וכנראה שבאיהו שהוא מקום אני יותר אשה מאשר שחקנית. אני מאוד מאושרת בחיי-המשפחה שלי. אבל

מרים זוהר ואריה גלבולום (בנשף פורים)

נראה שעם כל הדברים שאני עושה הרסתי לי את הילדה שלי. היא הולכת כל פעם לשכנים ומתלוננת בפניהם: אמא כל היום עבודה.»

לאחר הדברים הללו נודע לי, באופן פרטי בהחלט, שמחליפתה של מרים תהיה אלישבע מיכאלי. אלישבע, שכמעט הייתה פעם אשתו של מיישא אשרוב, וסבלה מהתמוטטות לאחר שנפרדה, תוכל עכשיו לגקום בו. ערבי-ערב היא תטיח בו חרפות וגידופים שישים בפיה אדוארד אלבי, מעל הבימה המשפחתית של ויר- ג'יניה הלף.

ריטה רייש

הם היו קצת הולכים יחד וקצת מפסיקים. קצת הולכים יחד וקצת מפסיקים. כי לא הייתה כל-כך התאמה ביניהם, וגם האמא שלה לא רצתה שתלך עם נוצרי. או בסוף היא החליטה שזה לא עסק וצריך להיפרד ממנו. היא פשוט לא הרגישה שזהו זה.

אולי, אילו הייתה בת עשרים וחמש, או משהו כזה, או זה לא היה כל-כך גורא, אבל ככה, שהיא הייתה כל-כך צעירה, ולא היה לה כל-כך הרבה נסיון...

או הם נפרדו. למרות זאת הוא לא ביקש ממנה בחזרה את הצמיד ואת טבעת-היהלור- מי. כי היא גורא טוב-לב, וגם סגור, ובעל חוש-הומור, ובכלל הוא האלוהים של מכסיקו.

יש לו ממש לב זהב. אחרי שהם נפרדו והכל, כי היא קנה לה מכונית פיאט ספור- טיבת אדומה, סתם ככה מתוך טוב-לב. זה היה לפני חמישה חודשים, כשהם נפגשו ב- אירופה.

לא חשוב. למרות המכוננית הזאת, היא בכלל לא מעוניינת לחזור אליו. היא הייתה רוצה להתחתן דווקא בארץ. עם ישראלי.

כן, היא גם הכירה את מרלון ברנדי, בהתחלה היא לא הכירה אותו. היא הכירה רק את אנה, זאת הבחורה שהתחתנה עם יוג'ין פרנקלי, האבא של מרלון. היא גורא צעירה, רק בת תשע-עשרה.

או פעם אחת היא באה לאנה, לבקר אר- תה, ופתאום היא ראתה שם את מרלון. הוא היה גהר, כל-כך מקסים. כל הערב הוא

ישב ושחק, ולא דיבר כלום. היא חושבת שהוא האיש הכי מעניין בעולם. הוא ממש האידיאל שלה. כל-כך שקט ומעניין, ולא מדבר כשלא צריך. היא פשוט מאוהבת בו.

אבל היא לא חושבת שהיא סיפוס בשביל כל מיני רומנים ופולריטים. היא אחת כזאת שאוהבת ללכת על בטוח. טוב, היא לא כמו האמא שלה, וכל החברה שחושבים ישר על חתונה וכל זה, אבל היא חושבת שכשעושים צעד, צריך לעשות את הצעד הנכון. למה שהיא מאוד מאמינה באהבה.

פעם היה לה רומן עם שחקן ישראלי אחד, שהתחתן לפני כמה זמן. או השחקן הנה אמר לה שאו שהוא מתחתן איתה, או ש- הוא מתחתן עם אשתו. או היא אמרה לו שיתחתן עם אשתו, כי היא לא רוצה דב- רים כאלה.

עכשיו, למשל, היא הכירה ישראלי עשיר אחד, ואולי היא תתחתן איתו, אם היא תר- אה שזה ברצינות. בכלל עוד מעט האמא שלה נוסעת לחוקלארץ, והיא בטוחה שאו יקרה לה משהו גורא מעניין. אבל כדי שזה לא יקרה יותר מדי, או היא הולכת לגור עם חברה.

היא חושבת שאמא שלה גורא תהיכה ואטראקטיבית. היא תמיד שומרת עליה ו- אומרת לה מה לעשות, והיא תמיד שומעת בקול האמא שלה, למרות שהיא רוצה לא לשמוע בקולה. אולי, כשאמא שלה תסע, או קונטיפלאס יבוא לבקר אותה. הוא ה- אלוהים של מכסיקו. אבל היא יותר אוהבת ישראלים.

לאחר שאנחנו יודעים כבר מיהו קונטי- פלאס, נשאלת רק השאלה מיהו ריטה רייש. ובכן ריטה רייש היא נערה יהודיה ילידת רוסיה. היא נולדה במתנה-ריכוז באלהט. אביה מת באותו מחנה. בגיל ארבע, עם תום המלחמה, היא עברה לרומניה והחלה לשחק, לשיר ולרקוד. בלהקה יהודית ברומניה. היא שיחקה שם לצידה של מרים זוהר ולצידה של אמא.

אחרי-כך עלו האם והבת לארץ. הן גרו במעברה, והמשיכו לשחק בתיאטרון ב- אידיש. כשריטה הייתה בת שלוש-עשרה, היא יצאה עם להקת-משחק לסיבוב-הופעות בעו- רם, ואז החלו קורות-חיה.

בימים אלה היא קיבלה תפקיד ראשי ב- סרט הש.ב. הישראלי בפעולה. אולי, אם היא תמשיך שם, עוד עלולים קורות-חיה להיות מעניינים.

יריות ברחוב בנייהודה

אשתו שמחפשים אותו דחוף מהתזמורת ה- סילהרמונית. כשהיא הסבירה להם שאיננו בבית, הם ענו לה שחבל, משום שעכשיו יצטרכו לחפש מנצח אחר לתזמורת.

גרציאני חזר הביתה, קיבל בצער רב את הסיפור על העבודה שהפסיד. רק לאחר זמן הבין מה שהשלושה עוללו לו, והחליט להב- יל אותם בהלת-תגמול. הוא בא אליהם ו- סיפר להם שביום הרביעי שעבר, בשעה אחת-עשרה וחצי, הוא נסע ברחוב בנייהודה, ופתאום מה הוא רואה? שני אנשים מכוסים כסויות עוצרים אותו ומאיימים עליו באק- דחים. הוא לא נבהל, נתן ספיד ומיהר להס- תלק מהמקום. השניים רדפו אחריו, ירו עליו, ניקבו לו את כל המכוננית בכדורים, אבל הוא לא פחד כלל.

בסוף הוא ראה שזה לא עסק ועצר. הם ניגשו אליו, ירו בו עוד שני כדורי-אזהרה, ומה התברר? שאלה הם שני שוטרים ישר- ונים. הם לקחו אותו למשטרה והגישו גנדו תביעה על אי-ציות להוראות המשטרה. הוא ניסה להסביר להם שהוא יצחק גרציאני, ה- מנצח הגדול, אבל הם לא הבינו שום דבר במזיקה, ולא שעו לטענותיו.

אורי זוהר ופסגל התלהבו מהסיפור, סיפ- רו אותו לכל חבריהם, ובמשך כמה ימים העריצה כל העיר את גבורתו של גרציאני, והתמרמרה על עריצות המשטרה.

בפעם הבאה, כשהוא יספר להם על שני אינדיאנים שקירקמו אותו ובישלו את גופו על מחבת, הם יצטרכו לחשוב פעמיים לפני שיאמינו לו.

ליצחק גרציאני יש יומרות הומוריס- טיות. הוא שואף לרשת את מקומו של שאול ביבר בשטח ההומור המותח.

זה התחיל אצלו עוד לפני שנתיים, כש- חזר מאמריקה. הוא נתן קונצרט בעין-גב, וכשחזר משם, היה במיו סיפור שהטיל אי- מה והערצה על שומעיו.

הוא סיפר להם שכשיצא מעין-גב טעה ב- דרך. תחת לפנות ימינה בכיוון צמח, נסע שמאלה. בכיוון האוייב, הוא עבר את הגבול, פגש בחיילי האוייב, שקידם אותו בכירות. הוא הכניס באישיהו לרוורס. נסע אחורנית, והשאיר את האוייב הנדהם בפה פעור ו- כדורים שורקים.

במשך כמה חודשים הוא היה גיבור לאר- מי, עד שהתברר שכל המעשה אירע רק כראשו השוכב והנחמד. לפני חודש החליטו פשגל, חיים טופול ואורי זוהר להתזר- לו מתיחה. הם צילצלו לביתו, הודיעו ל-

האק נכון ש:

- חברתו הצעירה של משורר ידוע, עזוב את אשתו חפסלת, הגיעה ארצה מאמריקה לאחר שנפרדה מבעלה ה- צייר?
- שארבעה זוגות, חלקם מצלחה, חלקם מסביון, וחלקם מורכב מבתו של אישיות ציבורית ידועה, התבוללו והת- ערבו זוג במשנהו?

הנכד של רבלו

לפני חמש שנים התחתן יגאל מוסנזון עם דוריס סורוקה, בתו של אחד המיליונרים העשירים ביותר בעולם, האיש שעשה את כספו ממרתית פניהו של נשות העולם במוצרי רבלון.

מנשואי-הכסף הללו הרוויח יגאל כמה וכמה דברים חשובים. הוא הרוויח חזותן מיליונר, שסרב להכיר בו. הוא למד שלא בעושר האושר. הוא רכש לעצמו מקצוע — סייחות. הוא הוליד בן ויפה-עניינים, וכיום יש לו אחת הגרושות העשירות ביותר בעולם.

אבל נשואי-הכסף הללו גרמו לו גם הפסד מסוים. הפסד כספי. היום, לאחר הגירושין, הוא שונה מדי חודש דמי-מוננת לאשתו, כדי שיהיה לה ממה לקנות מזונות לנכד הקטן של רבלון.